

[Lilli Gyldenkilde]

og ikke spor andet. Det er for groft, det, vi er vidne til i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

**Estrup (RV):**

Jeg tror, fru Lilli Gyldenkilde skal gå hjem og læse de grønne hæfter, når de kommer. Der var ingen, der overhovedet udtalte sig om uddannelsessiden. Vi snakkede om, hvad Socialdemokratiet havde af planer med dagpengesystemet; det er det, sagen drejer sig om. Ønsker man at opretholde de satser på 70 pct. og 55 pct., som er kommet ind? Ønsker man det ikke? Ønsker man at bevare 26 ugers reglen? Det var de spørgsmål, det drejede sig om.

**Kaj Poulsen (S):**

Når man hører arbejdsministeren og hr. Estrup, kommer man til at tænke på den unge præst, der henvendte sig hos provsten og sagde til ham om sin første prædiken: »I dette afsnit er argumentationen lidt svag. Skal jeg hæve stemmen?« Mage til grov manipulation, ikke blot det, der har været til debat her, men hele ministerens tale!

Jeg må ærligt tilstå, at havde jeg været virksomhedsejer, ville jeg have gjort, hvad det skulle være for at beholde ministeren som marketingdirektør ude i det private erhvervsliv. Men nu er det altså ikke albyler, det drejer sig om, nu er det menneskeskæbner, og den slags show og gøgl synes jeg godt ministeren kunne undlade, når vi taler om disse ting her.

Lad mig så tage fat på, hvad det var, ministeren sagde. For det første sagde han, at det var et banebrydende socialt gennembrud; dengang loven blev vedtaget, var det 1980ernes uddannelsesreform. Det er utroligt, som stemmen skal hæves.

Ministeren sagde også, at vi her i juli-august havde fået godt og vel 2.000 ind på uddannelser, men det havde sandelig ikke noget med det normale indtag at gøre, osv. osv. Jeg ved ikke, om det er den måde, man driver marketingpolitik på, men ministerens direktorat har udsendt tal, der viser, at det er 2.098. Den 16. oktober 1986 får man fra det samme direktorat en opgørelse over, hvad det er for uddannelser. Af de godt og vel 2.000 uddannelser er faktisk 1.600 længerevarende uddannelser, som går i gang i juli-au-

gust måned. Det er oplysninger, som ministeren kunne få i Arbejdsministeriet, men ministeren valgte at vildlede Folketinget og offentligheden. Jeg synes, det er beskæmmende.

Men den eklatante fiasko, som dette banebrydende sociale gennembrud, denne 1980ernes uddannelsesreform, er, vil betyde, at vi i 1987 vil se specielt kvinder rasle ned på 70 pct.-satsen. Og hvis vi ser på tallene for de områder, hvor folk er kommet ned på de lave satser, og kigger på, hvem det er, der er ramt, så drejer det sig i hovedsagen om de forbund, der organiserer kvinder. Det er i sandhed et banebrydende socialt gennembrud for kvinderne på det danske arbejdsmarked! Kvinderne vil rasle ned.

Det vil de gøre på trods af, at ministeren ikke har stået alene med at sælge denne ordning. Forleden dag hørte jeg i Nordjyllands Radio, at Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Jette Thomsen, fortalte om den fantastiske succes, det havde været med, at nu var der 2.000, der var gået på uddannelse eller var startet som iværksættere. Og så sagde hun: på trods af, at fagbevægelsen har bekæmpet ordningen. Fagbevægelsen har ofret millioner af kroner for at få sine medlemmer ind i disse systemer. Hvad er problemet, og hvad har problemet været? De uddannelser, man har lovet, har ikke været til stede. Man har fra fagbevægelsens side fået fat i medlemmerne, men uddannelserne har ikke været til stede.

Regeringen har i år udmeldt, at der nu skal spares 18 pct., på kurserne på specialarbejderskolerne og 17 pct. på deres drift. I sandhed noget, der er med til at støtte et banebrydende socialt gennembrud i Danmark.

Vi har fremsat dette forslag, og vi ville såmænd også have taget det tilbage, hvis vi havde kunnet sammenligne det med det andet forslag, men arbejdsministeren har jo været betydelig mere gumpetung, end socialministeren har været. Socialministeren nåede da i hvert fald at få fremsat et forslag, og hvis ministeren havde været lige så hurtig, havde vi såmænd ikke haft noget at indvende imod at trække vores forslag.

Vi har fremsat dette forslag, fordi Det Radikale Venstre i tide og utide har fortalt befolkningen i forbindelse med dette banebrydende sociale gennembrud, 1980ernes uddannelsesreform, at hvis der kom nogen på 70